

thema
aandacht

Witerraerd

Kwartaalmagazine van Reinaerde winter 2017

Omgaan met verlies

Iedereen houdt van Theo

Succesvol innoveren

inhoud

Uiteraerd winter 2017

In één klap alles kwijt

Door een hersenbloeding verloor Hans Woudenberg alles: zijn gezondheid, zijn gezin, zijn bedrijf en zijn vermogen. Openhartig vertelt hij over zijn verdriet en het verlangen naar zijn oude leven, een leven waarvan hij zich realiseert dat het nooit meer terug zal komen, maar dat hij zo intens mist.

Vonk sloeg over

Zaterdagochtend zonk ik met een kopje koffie weg in Het Financiële Dagblad. Moment voor mezelf. Even later sloeg mijn hart van verrassing over. Ik zag een paginagrote foto van Nol Vonk, die in De Bongerd in Woudenberg woont, met daarnaast een paginagrote afbeelding van één van zijn kunstwerken! Niet veel later sloeg mijn hart van verbazing over. De reportage ging over 'outsiderkunstenaars': 'kunst van mensen die buiten de samenleving staan'. **Buiten de samenleving?** Ik ken het werk van Nol al uit mijn vorige baan; in de hal van het kantoor hing een metersgroot werk van Nol te pronken.

Nol zelf zag ik een keer in Maarn op De Regenboog aan het werk. Nu werd het tijd om hem persoonlijk mijn bewondering over te brengen. Enkele dagen later zit ik bij hem thuis. Ik krijg een hoffelijke hand en ik vertel hem hoe prachtig ik zijn werk vind. Hoewel zijn woorden in aantal beperkt zijn, lukt het met hulp van de begeleider om elkaar te begrijpen.

We bekijken samen een magazine met daarin een foto van de koning en de koningin. Nol legt me uit wie Alexander is, en ik ben het met hem eens dat de rode jurk van Maxima geweldig is. Het gesprek gaat ook over zijn zus Henny, die in Rotterdam woont, van Feyenoord houdt en nu op vakantie is. Op mijn beurt vertel ik over de Henny die ik ken: mijn moeder van 82, die om de hoek in Woudenberg woont. Ik vertel dat ze heel wit haar heeft. Nol kijkt aandachtig naar mijn moeders foto op mijn telefoon. Moment voor mezelf, door de aandacht die hij aan mij geeft.

Nol is deze winter te zien als *Nieuwe Meester* in de Hermitage Amsterdam.

Een groot kunstenaar en een indrukwekkende persoonlijkheid.

Een gezellige man met veel interesses.

Hij mag gezien worden.

Ella van Lingen
bestuurder

Uiteraerd/Kijker

is het magazine van Reinaerde voor cliënten, familie, vrienden, medewerkers en geïnteresseerden. Uiteraerd/Kijker verschijnt in de lente, de zomer, de herfst en de winter. Is uw adres gewijzigd, stuur dan een briefje naar het redactieadres. E-mailen mag ook.

Redactieadres

Postbus 3364
3502 GJ Utrecht
030-22 999 22
communicatie@reinaerde.nl

Tekst

Communicatie Reinaerde

Ontwerp & opmaak

Bladen&Co, Utrecht

Fotografie

Berto Rietema, Willem Mes

Overname van artikelen, delen eruit, foto's, film en illustraties is alleen toegestaan na schriftelijke toestemming van de redactie.

Reinaerde is aangesloten bij Carante Groep.

Volg ons ook op social media:

Facebook: facebook.com/reinaerde.zorgorganisatie

You Tube: Reinaerdevideo

Twitter: Reinaerdezorg

Instagram: instagram.com/reinaerde

7

Gek op Theo

Toen Marja Campagne, begeleider op De Regenboog in Maarn, geen oppas kon vinden voor haar hond Theo, mocht ze hem meenemen naar haar werk. Een win-win situatie, zo bleek. Want iedereen loopt weg met de jonge fox. Een mooi voorbeeld van werkgeluk.

10

Er bloeit iets moois op

De Week van de innovatie afgelopen september heeft niet alleen inzicht en inspiratie opgeleverd, maar ook toekomstbestendige contacten. Zo is tussen Reinaerde en webwinkel bol.com een vruchtbare samenwerking aan het ontstaan. Maar er gebeurt meer innovatiefs. In april is de eerste landelijke hackathon in de verstandelijk gehandicaptenzorg een feit, en Reinaerde doet er – als mede-initiatiefnemer – aan mee.

8

Samenwerkplaatsen

Vanaf begin volgend jaar gaan op een aantal plaatsen binnen onze regio de Samenwerkplaatsen van start. Een nieuwe manier van werken, waarbij elkaar ontmoeten en contact leggen, zowel met collega's als met andere zorgpartners, centraal staat. En met een cruciale rol voor cliënten.

Een dikke duim voor Nico

Bas Jonker is voorzitter van de centrale cliëntenraad, commissie vertegenwoordigers. Hij schrijft over wat de ccr bezighoudt.

Sommige mensen hebben meer dan 800 Facebookvrienden en die krijgen allemaal likes. U weet wel, van die duimpjes omhoog. Ik wil op deze plaats een thumbs up doen voor Nico Eickhoff. Nico stopt na 17 jaar met zijn inbreng in de medezeggenschap bij Reinaerde en zijn voorgangers. (Dat laatste weet hij er altijd fijntjes bij te vermelden, wanneer hij zich aan iemand voorstelt.) Meer dan 17 jaar in de medezeggenschap! Lokaal op de

dagbesteding van zijn dochter, daarnaast ook in de regio en zelfs lange tijd als voorzitter van de centrale cliëntenraad. Echt fantastisch. Maar nu stopt hij er toch mee. Nico, we gaan je missen als een deskundige vertegenwoordiger die veel voor de cliënten heeft betekend. Daarnaast ben je ook nog een aardige man – toch mooi meegenomen –, die altijd zocht naar de beste oplossingen, en dat steeds op een plezierige manier. En bovendien met

de grootst mogelijke aandacht voor de cliënten. Alle cliënten. Zonder uitzondering. Nico, bedankt voor de mooie jaren die we in de medezeggenschap met je mochten beleven. Geniet van je derde jeugd, samen met je vrouw en dochter. Zo, nu ga ik weer verder met mijn Facebookvrienden. Oh, ik zie dat de teller al op 821 staat. Op naar de duizend. Weet je, ik nodig Nico ook uit als vriend. Moeten jullie ook doen.

**thema
aandacht**

“Ik mis mijn oude leven”

Nog niet zo lang geleden lachte het leven Hans Woudenberg (51) toe. Als eigenaar van een aannemersbedrijf had hij alles wat zijn hartje begeerde: een mooie vrouw, een lieve tweeling, grote huizen, Lamborghini's, Maserati's en Ferrari's op de oprit en tonnen op de bank. Tot die ene, rampzalige dag in 2005, toen Hans werd getroffen door een hersenbloeding en zijn leven in één klap aan diggelen lag.

We spreken Hans in zijn kamer aan de Musicallaan in Utrecht. Daar, midden in de nieuwbouwwijk Leidsche Rijn, heeft Reinaerde aangepaste appartementen voor mensen met niet-aangeboren hersenletsel (NAH). De wanden van Hans' kamer hangen vol foto's: van zijn huizen, zijn familie én van zijn andere grote liefde: een knalrode Ferrari Testarossa uit 1991. “Die heb ik ook moeten verkopen”, zegt Hans met een zucht. Het enige tastbare wat hij nu nog heeft zijn de foto en een certificaat van echtheid.

Joviale man

Natuurlijk: Hans zit in een rolstoel, zijn rechterarm weigert dienst en ook zijn rechterbeen functioneert niet optimaal, en ja, hij heeft soms moeite met het vinden van de juiste woorden door de afasie, maar hij kan weer een beetje lopen, zij het met een stok. En hij praat, veel en graag. Hij gaat naar de sport-school en zo nu en dan een avondje naar de kroeg. Een joviale man in een rolstoel, die er goed van af

Het certificaat van zijn Ferrari heeft Hans nog.

is gekomen, zou je zeggen. Vooral omdat zijn artsen hadden voorspeld dat hij nooit meer zou kunnen lopen of praten. Toch is Hans iedere dag boos. Boos om wat hem is overkomen.

Het verdriet om wat hij is verloren, is constant aanwezig. Hij voelt het diep van binnen. “Maar ik kan niet huilen. Dat heb ik nooit gekund, ook niet toen ik klein was. In plaats daarvan ben ik nu elke dag boos. Waarom moest mij dit gebeuren? Waarom is het hier zo klein? Ik wil groter wonen. Maar ik heb geen geld meer, ik zit in de bijstand. Het is zo oneerlijk. Ik had

“Het is hier wel leuk,
maar het is niet leuk”

een groot bedrijf, was een goede baas. Ik was niet verzekerd, omdat ik dacht: wat kan mij nou gebeuren? En toen kreeg ik die hersenbloeding. Pats boem, weg. Het gebeurde thuis, mijn vrouw vond me. Ik ben meteen naar het ziekenhuis gebracht en geopereerd. Ik dacht dat ik dood was.”

Doorzetter

Maanden lag Hans in coma, balancerend tussen leven en dood. Heel langzaam ontwaakte hij. Toen zijn artsen hadden verteld wat zijn vooruitzichten waren, besloot hij alles op alles te zetten. Hij begon keihard te oefenen en hield dat jarenlang vol. “Ik ben een doorzetter”, zegt Hans, “en ik wilde weer helemaal

“Ik dacht: wat kan mij nou gebeuren?”

gewoon worden. Dus ik bleef oefenen, oefenen, oefenen.” Hoewel het lopen en praten steeds beter lukte, ging het thuis bergafwaarts. Zijn hersenbloeding had van Hans een andere man gemaakt, die zijn kinderen niet meer begreep en veel ruzie maakte. Uiteindelijk ging het niet meer. Nu is de Musicallaan zijn thuis. “Ik mis mijn oude leven nog iedere dag. Het is hier wel leuk, maar het is niet leuk. En helemaal gewoon word ik nooit meer. Dat is wel jammer. Echt jammer.” ●

Andere gesprekken

Met begeleider Michiel Heinsbroek praat Hans vaak over zijn verlies.

Dat verlies een groot thema is voor mensen met hersenletsel weten NAH-begeleiders Michiel Heinsbroek en Daan Enders als geen ander. “Hersenletsel raakt je in alle facetten van je leven. Alles verandert: je karakter, je relaties, je werk, je inkomen. De fysieke beperkingen zijn nog maar het topje van de ijsberg.” Om bewoners op professionele en verantwoorde manier in hun verlies te kunnen ondersteunen, volgden zij en een twintigtal collega’s onlangs een intensieve training bij traumapsycholoog Herman de Mönnink. De Mönnink is gespecialiseerd in de verlieskunde, een

methodiek die de thematiek van afscheid en verlies in kaart brengt en handvatten aanreikt op het gebied van verliesbegeleiding.

Steun

“Mensen zijn zich er echt wel van bewust dat ze NAH hebben en dat dat nooit meer over gaat. Dat frustrereert”, zegt Michiel. “Ze zien begeleiders vaak als hun eerste aanspreekpunt. Terwijl die denken: Heb ik daar wel tijd voor? Is dat niet iets voor een psycholoog of familieleden? Maar als begeleider vervul je veel rollen. Vertrouwenspersoon is er één van.” Daan: “Het

komt vooral aan op luisteren. Je kunt niks verkeerd doen, want mensen willen gewoon hun verhaal kwijt. De boodschap van De Mönnink is: ‘Steun is pas steun als het als steun wordt ervaren.’ Zorg dus dat wat je doet aansluit bij de behoefte van de cliënt. Er is niets zo erg in het leven als niet gehoord te worden.”

Herinnering

Anne Marie Booij is als geestelijk raadvrouw bij Reinaerde betrokken bij vragen rondom het levenseinde en stervensbegeleiding. “Als een dierbare sterft, raak je ook een deel van jezelf kwijt. De verbondenheid met de ander is weg. Mensen met hersenletsel moeten ook met de herinnering aan hun oude leven verder leven. Dat kan extra lastig zijn, omdat hun vermogen om te verwerken ook is aangetast. Mensen met een verstandelijke beperking zijn meestal altijd al zo geweest. Zij hebben vaak een heel ander besef van dood en verlies.” Michiel zoekt bij Hans naar een manier om diens boosheid een plekje te geven. “Achter zijn boosheid zit een andere emotie, namelijk het besef dat zijn hersenletsel nooit meer overgaat. Ik voer nu andere gesprekken met hem dan vóór de training, namelijk over die emoties. En dat gaat steeds beter.” ●

Ook Milou Wit vindt het fijn dat Theo er op woensdag is.

Verslingerd aan Theo

Soms is een oplossing voor een probleem zó gevonden. Dat ondervond begeleider Marja Campagne, toen zij plots de zorg voor een puppy kreeg en geen oppas voor hem had. Na goed overleg met de medewerkers van het textielatelier waar zij werkt, haar collega's en haar **manager neemt** ze haar hond Theo nu mee naar het werk.

In een hoekje van textielatelier Tuniek bij dagcentrum De Regenboog in Maarn zit Kina Herder op een stoel. Aan haar voeten ligt Theo op een kleedje. Theo is een boerenfox van bijna een jaar. Kina aait Theo en fluistert lieve woordjes in zijn oor. "Kina uit zich niet altijd even makkelijk. Tegen Theo vertelt ze vaak wel haar verhaal", zegt Marja. Ze is begeleider bij De Regenboog. Elke woensdag neemt ze Theo mee naar het werk. Wat uit nood werd geboren, blijkt voor iedereen supergoed te werken. Marja: "Het geeft mij rust dat ik niet meer over opvang voor Theo hoeft in te zitten. Daardoor zit ik lekkerder in mijn vel. Iedereen op de groep gaat heel fijn met hem om. En ik ben ook trots op Theo omdat hij het zo goed doet."

Herinnering

Voor de koffiepauze slaapt Theo in zijn

bench. Daarna loopt hij los in de groep. "Ik heb helemaal geen omkijken naar Theo", vertelt Marja tevreden. "Hij ligt lekker op zijn mat en de medewerkers van het atelier houden hem goed in de gaten. Vooral Hanny Hoorn. Niets wat Theo doet ontgaat haar. Ze heeft vroeger ook altijd honden gehad en Theo herinnert haar aan die tijd. Ze is helemaal verslingerd aan Theo. Elke maandag is het eerste wat ze vraagt hoe het met Theo gaat en ze neemt altijd hondenpoepzakjes mee." Hanny laat Theo 's middags altijd uit, en 's ochtends loopt Milou na de koffiepauze een blokje met hem. Marja: "Eén van de medewerkers gaat tussen de middag naar huis. Vaak lopen we met een hele groep én Theo mee. Zo komen we ook nog allemaal aan onze beweging".

Werkgeluk

Marja was één van de deelnemers aan de Werkplaats voor Werkgeluk. Medewerkers van Reinaerde gingen daar met elkaar in gesprek over (werk)geluk en gezondheid. Dat het onderwerp leeft en belangrijk is bleek wel uit de boeiende gesprekken die dit thema opleverde. Samen met Vilans en twee andere organisatie gaat Reinaerde met de uitkomsten van de bijeenkomst verder aan de slag. Want een gelukkige medewerker is fijn voor mensen met een beperking, collega's en natuurlijk voor de medewerker zelf!

Win-win situatie

Spannend vond Marja het, om haar collega's te benaderen met de vraag of Theo eventueel mee mocht naar haar werk. "We kregen in mei onverwacht een puppy. Dan is er heel wat te regelen. In eerste instantie hadden we een oppas die Theo uitliet, maar toen die er in mei mee ophield, zaten we erg omhoog. Met de mensen op de groep had ik het er al over gehad. Iedereen was positief, mijn collega's gelukkig ook. Theo blijft op de groep, het is echt een win-win situatie." ●

Samenwerken en ontmoeten

Werken in netwerken wordt steeds belangrijker. We willen meer verbinden en samenwerken met cliënten, collega's, de buurt en gemeenten. Ook hebben we behoefte aan duurzame relaties en een goede werkomgeving. Daarom komen er Samenwerkplaatsen: nieuwe werkplekken met een open karakter. Hier kan je -naast prettig werken- ook cliënten en collega's ontmoeten. Ook die van zorgpartners.

Medewerkers van het Serviceteam maken hier straks gezonde lunches.

Begin volgend jaar gaan we de Samenwerkplaats Koningin Wilhelminalaan Utrecht in gebruik nemen. In dat pand zitten al diverse zorgorganisaties, waaronder het landelijk bureau van MEE, Mentorschap Midden-Nederland, Sociaal Werk Nederland en de Nederlandse Organisatie Vrijwilligerswerk. Reinaerde krijgt er – naast kantoorwerkplekken – ook twee kamers waar behandelaars mensen met een beperking ontvangen.

Serviceteam

De aankleding, tafels en stoelen zijn gemaakt door de medewerkers van Reinaerde Remake. De foto's aan de wanden brengen werk- en dagcentra van Reinaerde in beeld. En, *last but not least*: mensen met een beperking gaan er een belangrijke rol spelen. Zij zorgen straks niet alleen voor de ontvangst en

ondersteuning, maar ook voor heerlijke smoothies en gezonde lunches. Het Serviceteam Reinaerde is gespecialiseerd in facilitaire werkzaamheden en staat straks voor alle gebruikers van het pand klaar. De medewerkers ontvangen gasten, legen papierbakken, geven de planten water, ruimen de vaat op en assisteren bij het in orde maken van vergaderruimten.

Leerzaam

Deze samenwerking betekent voor iedereen een leerzame situatie. Voor de medewerkers van het Serviceteam brengt al het werk extra gezelligheid met zich mee. Ook kunnen ze hun vaardigheden verder ontwikkelen. Maar voor de kantoormedewerkers is de samenwerking misschien nóg leerzamer. Zij kunnen ervaren wat er nodig is om iemand met een beperking in een proces mee te laten draaien en hoe je dat faciliteert, zodat het zowel voor cliën-

ten als voor de organisatie meerwaarde heeft. Mensen met een beperking kunnen bovendien heel goed 'spiegelen': ze geven je direct lik op stuk. Probeer maar eens binnen te lopen bij het Serviceteam zonder gedag te zeggen. 'Niet netjes', hoor je dan meteen.

Verspreid over ons werkgebied komen vijf of zes Samenwerkplaatsen. Ze komen bij werk- of dagbestedingsplekken van Reinaerde, dus altijd dicht bij cliënten. Of in gebouwen van sociale partners. De eerste Samenwerkplaatsen komen aan de Duizendroeden in Veenendaal en de Koningin Wilhelminalaan in Utrecht. Daarna volgen Nieuwegein, Woudenberg, Zeist en een nog nader te bepalen plaats. ●

Zo blijft Dave bij de les

Dave is een lief, spontaan jochie van 6 jaar. Net als de meeste kinderen van die leeftijd gaat hij naar school, maar dat was niet vanzelfsprekend. Dave heeft namelijk niet-aangeboren hersenletsel. Dat hij toch naar school kan, is mede te danken aan de ambulante begeleiding die hij daar krijgt.

Jantien Bos werkt bij Reinaerde Kinderdagcentrum Woerden. Daarnaast is ze Dave's ambulante begeleider op school. "Dave was anderhalf toen hij bij ons kwam", vertelt Jantien. "Een zielig hoopje verdriet. Met tachtig epileptische aanvallen per dag kon hij eigenlijk alleen maar huilen. Hij zat veel bij ons op schoot en daar viel hij dan in slaap. Echt heel erg sneu."

Omdat de aanvallen zo frequent en heftig waren, werd Dave op zijn tweede geopereerd. Moeder Nicole Blok: "De hersenchirurg heeft zijn frontaalkwab losgesneden van zijn hersenen. Daar zat de haard van zijn epilepsie." Na deze ingrijpende operatie was Dave als herboren. "Zijn oogjes, die altijd zo dof hadden gestaan, keken ineens weer helder", zegt zijn moeder.

Structuur en rust

Dave ontwikkelde zich daarna cognitief zo goed, dat hij naar de basisschool kon. Door zijn epilepsie en hersenletsel is zijn gedrag ontremd en reageert hij erg sterk op prikkels. Vooral 's middags steekt dit de kop op. Om hem 'bij de les' te houden en ook de leerkracht te ontzien, komt Jantien in de middag bij Dave in de klas. Zij biedt hem structuur en rust, zodat Dave zijn werkjes kan afmaken en minder impulsief gedrag vertoont.

Dankzij de ambulante begeleiding kan Dave zo normaal mogelijk opgroeien en bij zijn vriendjes op school blijven. 'Een wonder', noemt Jantien hem. "Je krijgt hem als een hulpeloos jongetje, en nu leest en schrijft hij!"

Reinaerde biedt begeleiding en zorg voor kinderen en jongeren met niet-aangeboren hersenletsel. Meer informatie vindt u op www.reinaerde.nl. ●

Sinterklaas

Mieke is moeder van Famke. Famke bezoekt kinderdagcentrum De Berk van Reinaerde. Ze heeft een verstandelijke beperking en autisme.

Op een zonnige nazomerse dag help ik Famke met aankleden. Ik heb haast en wil even snel een zomerse outfit pakken maar Famke is met iets heel anders bezig. Ik zie dat ze gebaart 'paard', 'lekkers' en 'winkel'. Op haar iPad heeft ze een filmpje gevonden van Sinterklaas. 'O nee hè', denk ik, 'heeft ze gisteren in de winkel die pepernoten gezien, begint dat Sinterklaasgeneuzel nu al weer!' Ik heb hier echt geen tijd voor. Laat staan zin in! Resoluut leg ik de iPad weg en zeg: "Sinterklaas duurt nog heel lang, we gaan geen Sinterklaas doen". Meteen heb ik hier spijt van want een dikke vette woede-uitbarsting is het gevolg. Ze slaat met haar vuisten op de grond en brult hartverscheurend. Ik had ook beter moeten weten, ik ben niet voor niets al 16 jaar mama van een meisje met autisme. Sinterklaas gaat niet weg als ik de iPad weg leg. Sinterklaas zit in haar hoofd en wordt alleen maar groter als ze er niet over mag praten. Ik ga naast haar op de grond zitten en begin te zingen 'Zie ginds komt de stoomboot...'. Haar gezicht klaart op en ze 'zingt' mee op haar manier. In haar 'ie-ie-ie-ie-ie' hoor ik onmiskenbaar de melodie van het liedje. Harder en harder 'zingt' ze, al haar frustratie eruit. Op het laatst zwaaien we de wimpels weg met onze armen en kan ze weer lachen. Tja blijkbaar moet ik maar accepteren wat ik niet kan veranderen: het Sinterklaasseizoen begint tegenwoordig echt al in september.

Innovatieve toekomst

In de vorige UiteraerdKijker gaven we op deze pagina's een vooruitblik op de Week van de innovatie, die van vrijdagochtend 22 tot en met vrijdagmiddag 29 september werd gehouden. Inmiddels kijken we met veel voldoening terug op een zeer geslaagde en inspirerende week, vol mooie ontmoetingen en creatieve ideeën voor een innovatieve toekomst.

CRDL

Cees Meijers, voorzitter van de raad van toezicht Reinaerde was een dag chauffeur van de Innovatiebus. Deze bus reed de hele week met allerlei technische snufjes langs locaties.

En, zoals meer mensen, was ook Meijers diep onder de indruk van de CRDL: een houten object dat aaraking vertaalt in geluid en muziek.

Mensen die in het dagelijks leven moeite hebben met communicatie en contact maken, zoals bij demenatie, autisme of ernstige verstandelijke beperking, hebben daar veel minder last van als ze hun hand op de CRDL leggen. De reacties op dit bijzondere object waren dan ook zeer positief. Ook konden veel mensen maar geen genoeg krijgen van de robotkat, die spint en kopjes geeft als je hem aait. En de virtual-realitybrillen, waarmee je je op safari of in de achtbaan waant, waren bij de testers zo'n succes dat we ze cadeau hebben gegeven

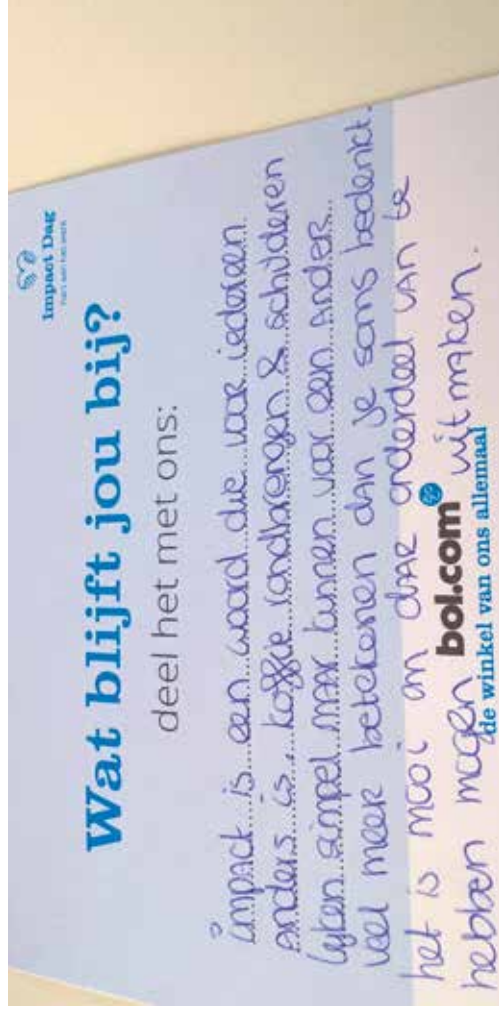
Op Reinaerdevideo, het YouTubekanaal van Reinaerde, vertelt Izaak Langendorff over zijn grote hobby: vloggen.

www.youtube.com

Kijkje in de keuken

Tussen Reinaerde en bol.com is dankzij de Week van de innovatie iets moois ontstaan. Medewerkers van onder meer het Serviceteam en het Cleanteam liepen een dag stage bij bol.com. Dat viel wederzijds zo in de smaak dat er inmiddels plannen worden gesmeed om de bol.commers een dag met het Serviceteam mee te laten draaien. Begeleider Maaike de Zeeuw is enthousiast: "Iedere bol.com-mer had een cliënt als buddy, zodat ze samen aan de slag konden. Het Cleanteam maakte het bedrijfsrestaurant schoon, het Serviceteam hielp mee met het runnen van de AH-to-go en bemande de receptie van bol.com. Het was een ontzettend leuke dag. Binnenkort krijgt bol.com dus een kijkje in onze keuken."

Open je blik

Een spannend onderdeel van de Week van de innovatie was 'de Blikopener'. Tijdens deze activiteit kropen twee medewerkers 24 uur lang in de huid van een cliënt, zodat ze wonen en werken letterlijk aan den lijve konden ervaren. Een indringende en vooral nuttige beleving, bleek uit de reacties van de deelnemers. Als je meer over dit experiment wilt weten of het zelf ook eens wilt organiseren, neem dan contact op met Jacqueline Rouwenhorst: jrouwenhorst@reinaerde.nl

Experimenteren

De week was zowel voor deelnemers als organisatoren één groot experiment. We werkten bijvoorbeeld met een tijdelijk team in de voorbereiding, oefenden in 'vloggen en bloggen' en zonden voor de eerste keer een webinar uit. Dr. Roald Dijkstra van de Radboud Universiteit Nijmegen nam zijn publiek mee langs succesvolle innovaties uit de oudheid. Kernboodschap was dat je innovaties verankert aan eerdere ervaringen of belevingen.

Vervolg in 2018

Natuurlijk blijft het niet bij deze ene Week van de innovatie. Een tweetal initiatieven voor 2018 is al in beeld: van 20 tot 26 januari is er, mede op initiatief van VWS, een landelijke week van de E-Health. En van 9 tot en met 13 april is er de eerste landelijke hackathon in de verstandelijke gehandicaptenzorg. Reinaerde is mede-initiatiefnemer en zal met een team deelnemen aan de hackathon. Tijdens dit evenement wordt er vier dagen lang in teamverband binnen diverse zorgorganisaties gezocht naar een antwoord op de vraag: hoe kunnen we mensen met een verstandelijke beperking ook in de toekomst nog beter ondersteunen met behulp van technologie? Deze hackathon laat zien dat zorginstellingen samenwerken om de algehele verstandelijk gehandicaptenzorg te verbeteren en zich te profileren als een innovatieve speler voor bedrijven. De Rabobank is partner van dit evenement.